

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐδόθη εἰς τὸ «Ἀττικόν» ἡ Δαΐτη Συναυλία τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπουστίνου.

— Εἰς αὐτὴν ἐτραγουῶντες μιὰ ἄρια τοῦ Μπετόβεν πολὺ τεχνικὰ ἡ κ. Μαρ. Νικολοπούλου—Φιλίπιδου.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν διεκρίνανεν τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Μεταξᾶ, Περόγλου, Τοῦπκα, Βελουδίου, Νικολαΐδη, Γεωργανᾶ, Κανελλοπούλου, Παναῖ, Τσουκαλά, Οὐίτε, Λεφέρ, Στεφάνου, Ἀποστολίδη, Ψημενοῦ, Ἀθανασιάδη, Μεσορνήζη, Χατζηλαζάρου, Ἀγγελοπούλου, Τριανταφύλλου, Θεοδορίδη, Ροδίου, Καράμπελα, κλπ.

— Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐπιτυχεῖς καὶ ἡ συναυλία τοῦ «Σαλον Ἰντελέ» τὴν 20 Φεβρουαρίου ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου.

— Διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας ὁ κ. Μ. Καλομορφῆς. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἔργα: Βέρνερ, Σαίν—Σαέν, Μπετοβεν, Γκρίγκ, Καλομορφῆ, Βέρνερ.

— Εἰς τὴν συναυλίαν συνέπραξαν τελειόφοιτοὶ καὶ ὀριστεύσαντες μαθηταὶ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καθὼς, καὶ αἱ μαθητρίαι δεσποινίδες Νικολαΐδου, Χαλκιά, Νταλιάνη, Σανταμούρη, Βυζαντίου, Καμπίτση καὶ ὁ κ. Φαγκόπουλος.

— Πολὺ ἐπιτυχὴς ἡ συναυλία τραγουδιῶν τοῦ συνθέτου κ. Ριάδη.

— Εἰς αὐτὴν ἔλαβον μέρος αἱ καθηγητρίαι τοῦ ἄσματος κ. κ. Ν. Φωκᾶ, Μ. Καλφοπούλου καὶ Κ. Καλαμαριώτη, ὁ κ. Αγγελοπούλος, ἡ θνίς Κομρούλη, οἱ κ. κ. Ξινοπολιτῆς, Καραπετιάν, Πρεσπῶ, Ταρούσης καὶ Φαναριώτου.

— Τα ἔργα τοῦ κ. Ριάδη, γέματα χρῶμα, πρωτοτυλίαν καὶ τέχνην, καταξιοφορήθησαν ἀπὸ τὸ πικρὸν ἀκουστικόν.

— Τὴν ἑπαιτην ἐδόθη εἰς τὸν «Παρνασσόν» ἐξαιρετικὴ συναυλία ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῶν ἀπόρων παιδῶν. Ἐτραγουῶντες ἡ κ. Οὐρέ τῆς Ὀπερᾶ Κομικ ἄσματα τοῦ Μότσαρ.

— Τὴν Τρίτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν Ἀλιεῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

τοῦ Σουλτάνου ἐκείνου δὲν ἀπέδειξε τὸν ἀξίον θαυμαστὴν τῶν μεγάλων ἐκείνων, ἡγεμόνων. Ἐνα ἄλλο νεοκομμένο δια τοῦ θαυμαστὰς τοῦ Μωάμεθ εἶνε ἡ περίφημος ἐπιστολὴ τοῦ Παπα Ἰλλίου τοῦ 2ου πρὸς τὸν Κατακτητὴν. Ὁ Παπὰς συνεβούλευσε τὸν Μωάμεθ νὰ βαπτισθῆ χριστιανός, οἷοι, κατὰ τὴν γνώμην του, μόνον αὐτὸ τοῦ ἔλεψε δια ν' ἀναδειχθῆ μέγας ἀυτοκράτωρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἀνατολῆς ὅλης. Ἄλλ' ὁ Ἰλλίος ὁ 2ος, ἦτο ἐνθρομὸς πρὸ τῆς ἀπειλῆς, τοῦ Μωάμεθ οἱ γρηγορὰ θεῖ ἐτότιζε τὸ ἄλογο του εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ῥώμης.

Ἄλλα διατὶ νὰ μὴν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας τὴν ἱστορίαν τῶν Ριντόλφι τὴν ἐκδοθεῖσαν εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1648, εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύουν ανεπιφυλακτικῶς καὶ ὁ Γέρβων καὶ ὁ Βολταίρος. Ὁ Ριντόλφι ὁ περιγράφων αἰσθητικῶς, τὰς σχέσεις τοῦ Μπελλίνι μὲ τὸν Μωάμεθ παρεχει πλείστα περιστατικὰ πού ἀποδεικνύουν τὴν κτηνώδη ἀγριότητα τοῦ Μωάμεθ.

Ὅταν κάποτε, κατὰ τὸν Ριντόλφι, ὁ Μπελλίνι παρουσίασε εἰς τὸν Μωάμεθ μιὰν εἰκόνα τῆς ἀποκεφαλίσσεως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται προφήτης καὶ ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν, ἤκουσεν ἐκπληκτῶς τὸν Σουλτάνον ἰσχυρίζομενον δεῖ ὁ λαμὸς οὐδὲν ἦτο καλὸ ζωγραφισμένο. Κατὰ τὸν Μωάμεθ ὁ τράχηλος τοῦ ἀποκεφαλίζομενου συσπειροῦται κατὰ τὸ κτύπημα καὶ δὲν φαίνεται. Ὁ Μπελλίνι τὸν ἠρώτησι πῶς γνωρίζει αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν. Τότε ὁ Σουλτάνος τοῦ εἶπε δεῖ ἔχει σπουδαίως αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν καὶ δια νὰ τοῦ τὸ ἀποδείξῃ διέταξε καὶ ἔφεραν ἐνώπιόν του ἕναν Ἕλληνα αἰχμαλώτων καὶ διέταξε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν ἀμέσως διὰ νὰ λάβῃ πείραν τοῦ τραχήτου, ὁ ζωγράφος. Παγμάτι ὁ τράχηλος τοῦ θυματοῦ τοῦ ἀποκεφαλισθέντος εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ καλλιτέχου συσπειρώθη ὅπως τὸ ἐγγώριζε πολὺ καλὰ ἐκ μακρᾶ, πύρας ὁ Μωάμεθ.

Ὁ Μπελλίνι ἠσθάνθη τόσην φρίκην ἀπὸ τὴν θηριωδίαν ἐκείνην τὴν ἀνευ λόγου διαπαράθεσιν, ὥστε ἐπέπευσε τὴν αναχώρησιν τὸν ἐν Νέα Υόρκη διαμένοντα κύριον Δημ. Στρούμπον ὅστις ἔχει πλήρη πληρομοσύνην νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὰς καὶ νὰ εἰσπράττῃ συνδρομὰς διὰ τὸ Περιοδικὸν μας.

Τὰ ἔργα τοῦ Βενετοῦ ζωγράφου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωάμεθ ὁ διάδοχος του Βαγιαζήτῃ τὰ ἐκόλλησε εἰς τὰ παζάρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου τὰ ἠγόρασαν εὐρωπαῖοι ἔμποροι.

Δ. Α. Κόκκινος

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗ

ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

(Χαρισμένα στὸ «Μπουκέτο»)

Παίζει τὸ φῶς μὲ τὸ νερὸ, στὴν ἀκρὴ τοῦ γυαλοῦ, μὰ γὼ εἶμαι μόνος καὶ μακρὰ—κ' εἶν' ἡ ψυχὴ μου ἄλλου· κ' ἐνὸ σὰ γύρω φαίνεται χαμένη καὶ δοσμένη, μὲ διπλωμένα τὰ φτερά, τὸ δειλινὸ προσμένει·

γιατ' ἡ ψυχὴ μου, ὅσο τὸ φῶς ἀπλώνεται, δὲ ζῆ : εἶν' ἀδερφή τῶν σκοταδιῶν, καὶ χάνεται μαζί. κ' ἀνίσως, τώρα, μέσ' στὸ φῶς, εἶσι μακρὰ μου μοιζίει, θὰ γένουμ' ἕνα καὶ ξανά, τίς ὥρες πού βραδιάζει ...

ΒΡΑΔΙ

Τὸ βράδι γέρνει στὸ βουνὸ μὲ τρόπο κουρασμένο, πού λὲς ἀπὸ τὴν ὄψη του, τὴν τοσο θλιβερῆ, πῶς οὐτ' ἀπόψε τὴ χαρὰ δὲ μπόρεσε νὰ βρεῖ —γ' αὐτὸ εἶνε τόσο σιωπηλὸ, καὶ τόσο ἀφανισμένο·

καὶ γὼ πού ἐπίσης τὴ χαρὰ κάπου νὰ βρῶ προσμένο, νοιώθω, δὲν ξέρω, ποιὴ γλυκεῖ καὶ θεῖα παρηγοριά, κ' ἀρίνω πάλι π. μυαλὸ νὰ νείρεται βαρειά, κ' ἄς εἶνε τόσο ἀγέλαστο, καὶ τόσο λυπημένο ...

Μακρὰ μου ἀκούγονται οἱ φωνεῖς κάποιων παιδιῶν πού πᾶν. Κ' ἐνὸ τὸ βράδι στὸ βουνὸ κοντεύει νὰ χυθεῖ, μ' ἕνα παραπονο βουβο, κ' ἐπίσημα βαθῆ, ζυπνᾶνε ξίφνου οἱ βραδινὲς καμπάνες καὶ χτυπᾶνε ...

Καὶ τὰ παιδιά στρέφουν ἀργὰ πρὸς τὸ χωριό, καὶ πᾶνε ...

ΤΡΑΓΟΔΙ

Τὸ δρομάκι τὸ καλιό, πού εὐωδᾶν οἱ κρήναι, τὸ δρομάκι τὸ καλό, σὲ μιὰ πόρτα κλείνει.

... Ἦρθα ἀπόψε ἀπὸ τὸς, γιὰ νὰ σ' ἀνταμῶσω : μὰ ἦμον ἀπ' τίς εὐωδιές, λαγυμένους τόσο,

Μέσα καί, πού φύσημα δὲ σὲ φτάνει ἄνεμον, ἄφαντος κ' ἀθώρητος, κάτσεσι, καλὲ μου ...

μὲ τὰ μάτια σὰν τρελλά, μέσα στὴν κραυγῆ, πού δὲ σ' ἤνωμ πούθενι, καὶ θὰ φύγω πάλι ...

Ναπολέων Λαπαθιώτης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» δηλοῖ διὰ ἀνγνωρίζει Γενκὸν αὐτῆς ἀνεπρόσωπον καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸν Καναδᾶν τὸν ἐν Νέα Υόρκη διαμένοντα κύριον Δημ. Στρούμπον ὅστις ἔχει πλήρη πληρομοσύνην νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὰς καὶ νὰ εἰσπράττῃ συνδρομὰς διὰ τὸ Περιοδικὸν μας.

Οἱ φίλοι καὶ ἀναγνώσται τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν τοῦ ἀνεπρόσωπου μας : Mr James Stroumpos 140 W 26. th. Street New York N. U.

Ἡ Διεύθυνσις

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παιδίατρου Ν. Ζουμπούλη τὴν πελατεῖαν αὐτοῦ θέλει ἐπισκέπτεσθαι ὁπως καὶ προηγουμένως, ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Κολλιτσιδῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδῶ, Ἀχιρνῶν 152 β.